

Domslut

- 1) Artikel 11.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/92/EU av den 13 december 2011 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt ska tolkas så, att kravet på att vissa rättsliga förfaranden inte får vara oöverkomligt kostsamma är tillämpligt på ett förfarande vid en domstol i en medlemsstat, såsom det ifrågavarande förfarandet i det nationella målet, inom ramen för vilket det avgörs huruvida en talan mot ett tillståndsförfarande kan tillåtas, i synnerhet då medlemsstaten inte har fastställt i vilket skede talan kan väckas.
- 2) När en sökande har åberopat både grunder som avser en felaktig tillämpning av bestämmelserna om allmänhetens deltagande i beslutsprocesser i miljöfrågor och grunder som avser felaktig tillämpning av andra bestämmelser, är kravet på att vissa rättsliga förfaranden enligt artikel 11.4 i direktiv 2011/92 inte får vara oöverkomligt kostsamma enbart tillämpligt på kostnader hänförliga till den del av talan som omfattas av bestämmelserna om allmänhetens deltagande.
- 3) Artikel 9.3 och 9.4 i konventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor, som undertecknades i Århus den 25 juni 1998 och godkändes på Europeiska gemenskapens vägnar genom rådets beslut 2005/370/EG av den 17 februari 2005, ska tolkas så, att kravet på att vissa rättsliga förfaranden inte får vara oöverkomligt kostsamma, i syfte att säkerställa ett effektivt domstolskydd inom de områden som omfattas av unionens miljölagstiftning, är tillämpligt på aspekter i ett förfarande som inte skulle omfattas av samma krav såsom detta föreskrivs i direktiv 2011/92, med hänsyn till svaret på den andra frågan, i den mån sökanden i detta förfarande eftersträvar att nationell miljö rätt skulle efterlevas. Dessa bestämmelser har inte direkt effekt men det ankommer på den nationella domstolen att tolka den interna processrätten på ett sätt som i möjligaste mån överensstämmer med dem.
- 4) En medlemsstat kan inte föreskriva undantag från kravet på att vissa rättsliga förfaranden inte får vara oöverkomligt kostsamma, enligt artikel 9.4 i Århuskonventionen och artikel 11.4 i direktiv 2011/92, för det fall en talan bedöms sakna grund eller ha gjorts mot bättre vetande, eller det inte finns något orsakssamband mellan den påstådda överträdelsen av nationell miljö rätt och en miljöskada.

⁽¹⁾ EUT C 428, 21.11.2016.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 14 mars 2018 (begäran om förhandsavgörande från Oberlandesgericht Innsbruck – Österrike) – Georg Stollwitzer mot ÖBB Personenverkehr AG

(Mål C-482/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Socialpolitik — Artikel 45 FEUF — Principen om förbud mot diskriminering på grund av ålder — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Artikel 21.1 — Direktiv 2000/78/EG — Artiklarna 2, 6 och 16 — Referensdatum för uppflyttning i löneklass — Diskriminerande bestämmelser i en medlemsstat som utesluter att anställningsperioder som fullgjorts före 18 års ålder beaktas vid fastställandet av lönen — Upphävande av bestämmelser som strider mot principen om likabehandling)

(2018/C 166/12)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberlandesgericht Innsbruck

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Georg Stollwitzer

Motpart: ÖBB Personenverkehr AG

Domslut

Artikel 45 FEUF samt artiklarna 2, 6 och 16 i rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling i arbetslivet, ska tolkas så, att de inte utgör hinder för en nationell lagstiftning som den som är i fråga i det nationella målet, som – i syfte att avskaffa diskriminering på grund av ålder som följer av tillämpningen av nationell lagstiftning vilken, vid klassificeringen av ett företags anställda i lönesystemet, enbart beaktar anställningsperioder som fullgjorts efter 18 års ålder – avskaffar denna åldersgräns retroaktivt och med avseende på samtliga dessa arbetstagare, men endast tillåter att yrkeserfarenhet som förvärvats vid företag som är verksamma inom samma ekonomiska sektor beaktas.

⁽¹⁾ EUT C 428, 21.11.2016

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 21 mars 2018 (begäran om förhandsavgörande från Najvyšší súd Slovenskej republiky – Slovakien) – Volkswagen AG mot Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky

(Mål C-533/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Gemensamt system för mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Artiklarna 167 – 171 — Rätt till avdrag för mervärdesskatt — Rätt till återbetalning av mervärdesskatt för beskattningsbara personer som inte är etablerade i den återbetalande medlemsstaten — Artikel 178 a — Regler om utövande av avdragsrätten för mervärdesskatt — Direktiv 2008/9/EG — Närmare regler för återbetalning av mervärdesskatt — Preklusionsfrist — Principen om skatteneutralitet — Mervärdesskatt har betalats och fakturerats flera år efter det att de berörda varorna levererades — Beslut att neka återbetalning på grund av att den preklusionsfrist som började löpa när varorna levererades har löpt ut)

(2018/C 166/13)

Rättegångsspråk: slovakiska

Hänskjutande domstol

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Volkswagen AG

Motpart: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky

Domslut

Unionsrätten ska tolkas så, att den utgör hinder för en medlemsstats lagstiftning enligt vilken en beskattningsbar person, under sådana omständigheter som i det nationella målet, där mervärdesskatt fakturerades den beskattningsbara personen och betalades av densamme flera år efter det att de berörda varorna levererats, nekas rätt till återbetalning av mervärdesskatten med motiveringen att den preklusionsfrist som föreskrivs i nämnda lagstiftning för utövande av denna rätt började löpa från leveranstidpunkten och hade löpt ut när ansökan om återbetalning ingavs.

⁽¹⁾ EUT C 22, 23.1.2017.